

aftaler, regeringer indgår med kommunerne, overholdes, og at udgifterne holdes på det aftale niveau, som det nu er sket for første gang eller i hvert fald for første gang i mange år i forhold til de aftaler, som de socialdemokratiske regeringer indgik med kommunerne.

Så vil jeg spørge, for der var et hårdt angreb på alle de nedskæringer og alle de forfærdelige ting, som skulle være sket efter den kommuneaftale: Har hr. Nicolai Wammen f.eks. læst den pressemeddelelse, Rådet for Socialt Udsatte har udsendt i går, om, at der faktisk i 2004 vil være en realvækst på 6 pct. i indsatsen over for nogle af de svageste grupper, nogle af de mest udsatte grupper her i landet? Er det på grund af nedskæringer?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg har forstået, at hr. Nicolai Wammen ikke vil bruge mange penge til bureaukrati; det er sådan set blevet gentaget ret mange gange. Det var derfor også først ved mit tredje spørgsmål i fredags, at det blev klart, at det, hr. Nicolai Wammen ville sige, var, at han havde fortrudt, at han stemte for loven om frit valg af hjemmehjælp, og jeg skal citere endnu en gang, hvad svaret fra hr. Wammen til mig var: »Vi vil gerne ophæve tvangen til alle om at lave udbudsmateriale.«

Det er det samme som at undsige den lov, der blev vedtaget, hvor det jo af lovforslagets bemærkninger klart fremgik, at der ville være administrative opgaver og administrative omkostninger forbundet med at indføre det frie valg af hjemmehjælp.

Det var sådan set derfor, mit spørgsmål i dag gik langt videre, gik længere, for jeg syntes jo, at den debat havde vi jo haft i fredags, og så var det, jeg ville spørge, om Socialdemokratiet også på andre områder har fortrudt deres støtte til det frie valg; det frie valg af børnepasningsordninger, det frie valg af sygehuse, det frie valg af plejeboliger. Altså jeg forsøger bare at finde ud af: Hvad er egentlig Socialdemokratiets linje i forhold til det frie valg?

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Til hr. Christian Lund Jepsen: Vi synes, det er udmærket, at man overholder de aftaler, man indgår. Det, Socialdemokratiet sagde, allerede dengang aftalen blev indgået, var, at vi mener, at man har givet en for stram aftale i forhold til de løfter, man har stillet befolkningen i udsigt.

Når man har en statsminister, der lover, at der skal gøres mere for de gamle, for skolebørnene, for den offentlige service, og man så samtidig ikke leverer mulighederne for, at det kan gøres i praksis, ja, så har man et troværdighedsproblem. Vi mener sådan set ikke, at vi har nogle dårlige folk ude i kommunerne, men man har bare givet dem en opgave, der er noget nær umulig.

Til hr. Henrik Vestergaard: Vi er fuldstændig enige i, at det er godt, hvis man rammer med en hammer, hvis den vel at mærke ikke rammer de forkerte – og Thors hammer har i det her tilfælde ramt de forkerte. Den rammer de ældre, den rammer børnene, den rammer lejerne, den rammer miljøet, den rammer den internationale indsats; den har ramt en hel del af de mennesker, som har brug for at få støtte og ikke for at få et gok i nødden af finansministeren.

Til fru Eva Kjer Hansen: Vi synes, det er glimrende, at der er valgmuligheder, at der er frihed til at vælge rundtomkring, men det, vi ikke synes er glimrende, er, når pengene går til administration, og jeg kan ikke forstå, at fru Eva Kjer Hansen bliver ved med at stå og forsvare bureaukrati og sige, at der skal være penge, der går til bureaukrati.

Altså hvor der er private leverandører ude i kommunerne: Fint, lad os prøve det, men alle de steder, hvor man ikke kan få det, hvorfor i alverden skal vi dog dér smide pengene ud til det her i stedet for at bruge dem på de ældre?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu fik vi så i et svar fra hr. Nicolai Wammen før bekræftet, at påstanden om statens underskud var fup, påstanden om, at der ikke blev gjort noget ved ventelisterne, var fup, og påstanden om, at gælden ikke er nedbragt, hvis man renser den for genudlån, er fup.

Men så var der et svar fra hr. Nicolai Wammen, nemlig at staten skal bruge flere penge, flere penge.

Kl. 21.05

Man fristes til at spørge: Hvem skal nu betale? Det kunne jo eventuelt være, at der var nogle af de DSU'ere, der er gået hjem, der havde et udspil, der kunne vise, hvordan det skulle betales, men der kan jeg forstå, at det ikke længere er socialdemokratisk politik, og så er der jo kun ét spørgsmål tilbage til hr. Nicolai Wammen: Er det så skatteborgerne gennem øgede skatter?